

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Vaticinia,|| Siue|| Prophetiæ|| Abbatis|| Ioachimi,|| &||
Anselmi Episcopi|| Marsicani,||**

Joachim <von Fiore>

Venetiis, 1589

Candido, et amico lectori

[urn:nbn:de:bsz:31-241469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-241469)

et Lunz
icibus

CANDIDO, ET AMICO
LECTORI

PASCHALINVS REGISELMVS.

SE admirationi hominibus doctis non sine causa varietas lectionum veterum exemplarium illorum scriptorum, qui sua ætate mille annorum spatium excessere. Cum nos videamus libros nostra tempestate, aut patrum, vel auorum memoria scriptos ita inter se ob uariam exemplarium transcriptionem differre; ut ne unum quidem reperiatur, quod cum cæteris sic ad amissim conueniat, quin in illo non contemnenda quæpiam pars sit longè dissentiens ab alijs, quæ uel antea, uel paulò post ad nostras manus peruenire. Hoc si umquam nos uerum fuisse experientia comprobante didicimus, modò clarius, certiusque nobis patuit, atque haud posse aliter se habere nostris magnis laboribus expertum: dum præsens opus Vaticanorum, seu (ut uulgo aiunt) Prophetiarum Abbatis Ioachim, & Anselmi Episcopi Marficani expurgandum suscepimus. Nam cum octo manuscripta exemplaria, & septem typis expressa apud nos essent, tanta erat in illis diuersitas, quòd multoties nos ea posse aliquaratione decenter, & aptè consarcinare, ut in lucem prodirent, desperauerimus. Equidem si is, qui ante nos eas emittere in uulgus uoluit, ac declaratione, & satis probabili lectione auctas produxit, mentem etiam ad illas attentius ponderandas solertiozem adhibuisset, non permisisset for-

b san,

san, se à desiderio legendi, quemadmodum ab alijs corruptè editæ fuerant, ita transuersum rapi; sed omni studio conatus fuisset, ut ea forma conspicerentur, qua Abbas ipse ab hinc trecentos annos, & Episcopus eas conscripserat. Id autem illi minimè uitio damus, cum laudè dignum censeamus, & rarum literarum lumen nostris temporibus esse fateamur. Curauit ipse in primis, quod satis sciliciter quoque processit, confutare, & penitus sternere mendacem, falsam, insanamque cuiusdam scelesti expositionem, qui inanibus, & phanaticis suis somnijs ea accommodare tentabat, quæ spiritu prophético ab Abbate Ioachim, & ab Episcopo Anselmo imaginibus expressa, & uisionibus præuisa fuerant. Dicam tamen, etsi iste falsò intellexit, & mendaci astu exposuit, neminem esse debere tam audacem, qui ualeat, aut possit scire, & affirmare, se penitus capere posse, quicquid his obscuris ænigmatibus perstringitur. Licet enim aliqui sint, qui uelint suos successus habuisse Prophetias omnes Abbatis Ioachim, unà cum illis, quæ suis adiectæ Anselmo Episcopo Marficano tribuuntur. Alij habentur, qui dicant nondum omnes suos euentus sortitas fuisse: cum non ita accipi debeant, ut nulla interpositione sibi succedant: sed tantum referendas esse ad res præclare gestas, & ad Pontifices, quorum temporibus magna, & animaduertenda contigerint. Cum plures extiterint, quibus uiuentibus pauca digna memoratu acciderunt, & alij, qui ob suam uitæ breuitatem, aut rebus magnis occasionem præbere, aut tempore saltem aliorum actiones suis Pontificatibus circumscribere nequuerunt. Dissentiunt ab his duabus opinionibus alij affirmantes, illas instar rotæ fabricatas esse, quæ circumactæ semper ad idem redeant, & occultorum sensuum in illis mysticè clausorum multiplicitate semper nouas explanationes gignant, & nouas expositiones admittant. Nos nulli istarum sententiarum respondere uolumus: licet id efficere statuissemus, cum primum illas aggredi cœpimus: uerum ad aliud uolumen hoc transferemus, quod paulopost emittere
paramus:

paramus: modò hoc nostrum studium gratum uobis esse de-
prehendamus. Equidem magna ex parte quasdam lucubra-
tiones nostras perfeceramus non parum profuturas, iucun-
dasque, quibus superiores opiniones discutebamus, simulque
cum ijs proditura erat expositio ob curiosa ingenia longè cla-
rior, ob successus longè convenientior, & ueritati ipsi magis
inherens: quando nobis inspiciendas dedit Iohannes Anto-
nius Maginus Patavinus uir Syderum cognitione præstans, &
Italia nostræ perillustre ornamentum harum prophetiarum
imagines decem in membranis tantæ uetustatis, ut abhinc
trecentos, & eo plures annos delineatas iudicari possit, ab om-
nibus, quæ hæctenus in uulgus exiere, plurimum differentes, &
delineatione, & litteris numeralibus cuicumque imagini su-
perpositis, quas in nullo alio libro uidimus, & ob inscriptio-
nes penitus diuersas ab ijs, quas impressas, scriptasque habui-
mus. Quæ imagines illarum Prophetiarum sunt, quas Ansel-
mo adscripsere: tamen in eam opinionem nos inducere non
modò illas Anselmi non esse: uerù omnes certo certius Abba-
tis ipsius. Quæ de re, & in Adnotationibus, & in posteriori Vo-
lumine agemus. Præterea ad nos scripta quædã allata sunt, ab-
hinc centum, & triginta annos à quodam Dominico Mauro-
ceno nobili uiro Veneto patritio satis docto, & exacti inge-
nij composita, in quibus non Abbati, nec Anselmo: sed Ra-
bano cuidam (nescio, an is sit monachus ille, cuius fertur esse
libellus de uirtutibus numerorum) tribuuntur hæc uaticinia,
quæ tam asseueranter Abbatis Ioachimi, & Episcopi Anselmi
esse dicuntur. Quæ potissima causa fuit, cur animo secundum
uolumen conscribere proposuerimus, in quo uariæ prophetiæ
collectæ sint præter supradictas decem imagines, cum expo-
sitione generatim omnes complectente, quæ his etiam, quas
modò damus, usui erit, quemadmodum illam singularem ad
has explicandas aggressi fueramus. Iucundior uerò erit, quia
omnes simul concordēs præstare conabitur, demonstrabitque
plures sanctorum uirorum, sanctarumque mulierum prædi-

Etiones conuenire ad calamitates manifestandas his nostris, & nouissimis temporibus imminentes. In his autem præstantissimum illud Vaticinium Erythreæ Sybillæ extrahit, Græcis ad Troianam expeditionem proficiscentibus depromptum, res usque ad sæculi finem futuras prædicentis, antea quoque typis editum, uerum imperfectum, mutilumque, à Græca in latinam linguam à Nobili illo Veneto, cuius supra meminimus, uersum, quibusdam paucis, at maximi momenti adnotationibus adiectis. His præter superius promissam expositionem coniungemus obseruationes literarum numeralium, uariorumque modorum, quibus ueteres per numeros usi sunt in ænigmaticè occultandis mysterijs, in diuinationibusque, lucidius explicantes, quoad per nos fieri poterit, litteras, & Alphabeta Abbatis, & numeros ab eo comprehensos, prætermorem numerandi ipsius Sybillæ: cum multæ animaduersiones etiamnum habeantur, quas ueteres Hebræi, Græci, & Latini ad nos transmisere; à quibus dissentire laudi numquam cessit, quin potius cognitioni nostræ obscurit, quod scire in eodem uolumine indicabitur, singularem, breuemque declarationem in 4. Danielis Monarchias proferendo, quæ Visionem quartæ Monarchiæ enodabit. Augebit studij nostri diligentiam, suppeditabit imbecillitati nostræ uires, & addet conatibus nostris calcaria gratitudo tua Amice Lector: si non modò libenti animo hæc nostra uaticinia, & eorum uarias lectiones, & adnotationes aduersus hæreticum præsertim hominem, & Pseudomagum conscriptas legeris: uerum etiam siquid in rem nostram monueris, & inceptum audax nostrum locupletius reddideris, uel aptam materiam nobis ipse offerens, uel alios, qui in hoc nobis fauere possint, indicans, ut secundo cursu uela uentis propediem exiturum uolumen felicibus auspicijs committat.